

MILJØSTYRELSEN

Kort gennemgang af reglerne omkring bekæmpelsesmidler*1. Indledning*

Grundlaget for Miljøstyrelsens administration af bekæmpelsesmidler er loven om kemiske stoffer og produkter, herunder navnlig kapitel 7 om godkendelse af kemiske stoffer og produkter til særlige formål. Kemikalieloven er en rammelov, og de nærmere regler for bekæmpelsesmidler er udmøntet i bekendtgørelse nr. 410 om bekæmpelsesmidler, der fastsætter regler for godkendelse, klassificering, mærkning, salg, anvendelse og opbevaring af bekæmpelsesmidler. Herudover er der med hjemmel i kemikalielovens § 30 udstedt en bekendtgørelse om udbringning af bekæmpelsesmidler fra luften samt en bekendtgørelse specielt om anvendelse af methylbromid til jorddesinfektion. Endelig eksisterer der 3 regulativer vedrørende anvendelsen af giftgasser.

Kemikalielovens formål er at forebygge sundheds- og miljøskader, som kan hidrøre fra brugen af kemiske stoffer og produkter. Når man i modsætning til, hvad der gælder for andre kemiske stoffer og produkter, har indført en godkendelsesordning for bekæmpelsesmidler, skyldes det, at de indeholder biologisk aktive stoffer, hvoraf en del er giftige, og at det er denne giftighed overfor planter, dyr og andre organismer, der bevidst udnyttes ved anvendelsen bl.a. i landbruget. Der er derfor grund til at have et særligt kendskab til disse midler med henblik på forebyggelsen af sundheds- og miljøskader. Godkendelsesordningen er således tænkt som et redskab for myndighederne til at varetage sådanne hensyn.

Bestemmelserne i lovens kapitel 7 om godkendelse af bekæmpelsesmidler er udformet således, at reglerne i den tidligere bekæmpelsesmiddelov nr. 118 af 3. maj 1961 er opretholdt. Herudover tjener bestemmelserne og de bekendtgørelser, der er udstedt med hjem-

mel i loven, tillige til at gennemføre EF-direktiver om bekæmpelsesmidler.

Forskellen på den nuværende og den tidligere lovgivning er den, at der efter den tidligere bekæmpelsesmiddelov alene skulle tages hensyn til midlernes sundhedsskadelige egenskaber ved vurderingen af, hvorvidt et middel skulle godkendes, hvorimod der efter kemikalieloven skal tages hensyn til såvel sundhedsskadelige som miljøskadelige egenskaber.

Indtil kemikalielovens ikrafttræden den 1. oktober 1980 blev godkendelser af bekæmpelsesmidler administreret af et særligt giftnævn, der var nedsat af Landbrugsministeriet.

Giftnævnet traf afgørelse i konkrete sager om godkendelse af bekæmpelsesmidler og var sammensat af særligt sagkyndige inden for området. Med kemikalielovens ikrafttræden blev giftnævnet nedlagt. Den ekspertise, som giftnævnet besad, blev bevaret til rådgivning for Miljøstyrelsen i det særlige bekæmpelsesmiddelråd, som blev nedsat af miljøministeren i april 1981, idet 5 ud af rådets 15 pladser blev besat af tidligere giftnævnsmedlemmer. Bekæmpelsesmiddelrådet udtaler sig om principielle og generelle spørgsmål, og Miljøstyrelsen vil som følge heraf rådføre sig med rådet i eksempelvis spørgsmål vedrørende udformning af bekendtgørelser og udfærdigelse af retningslinier for sagsbehandlingen.

Da kemikalieloven er en rammelov, er de nærmere betingelser for at meddele en godkendelse ikke anført i loven. Reglerne for, hvilke oplysninger en ansøgning om godkendelse af et middel skal indeholde, er fastsat i bekendtgørelsen om bekæmpelsesmidler, men den endelige vurdering af, hvorvidt et middel skal godkendes, foretages af Miljøstyrelsen på grundlag af en administrativ praksis.